

ESPERIA. GRAD JE TIJELO ZLOČINA

(ESPERIA. È LA CITTÀ IL CORPO DEL REATO)

ESPERIA. POLICIJA JE ZARAŽENA

(ESPERIA. LA POLIZIA È INFETTA)

ESPERIA. JA MORAM UBITI

(ESPERIA. IO DEVO UCCIDERE)

Trilogija "noir" romana Minever Morin

Predgovor

Grad Esperia je savršen primjer društvenog modela koji se temelji na apsolutnoj kontroli građana: grad-država kojim upravlja mediokritet vladajuće klase koji uspijeva nametnuti uvjerljivu kontrolu i zaustaviti svaki dobronamjieran dašak pobune i to bolje od nadzornih kamera, telefonskog prisluškivanja i tradicionalnih metoda čuvanja osobnih podataka.

Stoga je suprostavljanje, u kojem god obliku bilo izraženo, predodređeno na neuspjeh, ne toliko zbog postojanja zakona koji bi gušio bilo koji oblik pobune, koliko zbog korupcije, tako duboko utkane u društveno tkivo da postaje jedinim mogućim pravilom ponašanja i čini složen sustav društvene samokontrole.

Upravo je to onaj "spori otrov" koji prožima društvo Esperije, lažan i podmukao jer s opasnom lakoćom može ući u ljudsku prirodu.

Prvi dio

Nemo, pripovjedačko ja, "negativni" je glavni lik, "antijunak" koji se savršeno uklapa u korumpiranu sredinu. Plašljiv je i u dosluhu s Policijom Esperije za koju u Uredu unutarnjih poslova radi na očuvanju statusa quo u sustavu i štiti ga od bilo kakvih previranja. Najosjetljiviji slučajevi, oni koji se odnose na samoubojstva kolega, dostavljaju mu se u žutoj omotnici označenoj kodnim brojem 456.

Kada njegov mlađi kolega Theo posumnja da je razotkrio krijumčarenje koje kompromitira javne osobe na visokim položajima, postaje meta prijetnji i maltretiranja što ga naposljetku dovodi do samoubojstva.

I tada Nemo dobiva novi zadatak s kodnim brojem 456, a ubrzo mu se u rukama nađe Theov dnevnik u kojem policajac pripovijeda o kolegi Brunu, njegovoj šutljivoj naravi te o njegovom priznanju da je homoseksualac, što je potpuno neprihvatljivo u Policiji Esperije.

Povjerenje postupno prerasta u ljubav, a odnos između dva muškarca se produbljuje. Najzanimljiviji dio ipak dolazi na posljednjim stranicama, kad Theo otkriva da je smislio plan koji može ugroziti neranjivost Esperije, i da će ga u slučaju njegove smrti Bruno morati provesti do kraja...

Drugi dio

Drugi roman, u kojem su likovi i mjesto radnje isti kao u prvom, nastavlja razmatati klupko koje je cinični glavni lik Nemo oko sebe strpljivo isprepleo.

Nemov uspon prema moći, obilježene sve većim zakulisnim igrama, navodi čitatelja na progresivnu istragu složenog društva Esperije i dovodi ga do spoznaje o “zarazi” koja je podjednako prisutna u Policiji kao i u drugim živčanim centrima njezina društva. To je korupcija koja uzima maha i na koju se svi policajci pa i sami građani prije ili kasnije naviknu gotovo niti ne primijetivši.

Nemov poslovni i društveni uspon je spor i prepun stalnih i često neobjašnjivih kompromisa, gotovo poput “prodaje na rate” njegove duše tajanstvenim i nikad dobro definiranim Nadređenima u hijerarhiji, koji se pojavljuju svaki put kad se Nemova savjest nađe pred mogućnošću izbora.

Tako se radi karijere žrtvuje ljubav, kao i život voljene žene, a povremeni nam flashbackovi govore o samoubojstvima “nepodobnih” kolega kojima ambiciozan i arogantan Nemo ne samo ne odmaže već im gotovo pomaže. Potiče se i surova seksualna požuda jednog Nadređenog i šuti se o trgovini ljudskim organima i, možda, o djeci koju čeka nepoznat kraj, te se sklapa i nepisani ugovor koji će Nema dovesti do uspona po svim njemu poznatim stepenicama društvene ljestvice Esperije.

Treći dio

No uvijek kad je Nemo uvjeren da je postigao zadani cilj, kao u nadrealističkom tridimenzionalnom labirintu otvaraju se novi skriveni prolazi i pojavljuju se drugi neobični likovi koji od njega ništa ne zahtijevaju jer Nemo neprestano ima potpunu slobodnu izbora, ali i “predlaže” nove dotad nezamijećene putove prema usponu.

Događaji završavaju ostavljajući mogućnost nastavka otvorenom, prateći čitatelja kroz labirinte noćne more bez buđenja i sijekući u korijenju svaki pokušaj "sretnog završetka".

Zaključak

Trilogija "filozofskih noir" romana kako ih naziva autorica, policajka s više od dvadeset godina radnog iskustva, koji će zasigurno navesti čitatelja da razmisli o mnogobrojnim nadzornim kamerama i praćenjima telefonskih poziva kojima je nesvjesno okružen, te o brojnim dosjeima u kojima se nalazi njegovo ime, njegovi ukusi i sklonosti, a kada jednom zatvori knjigu neće se moći ne zapitati može li noćna mora Esperije vrlo uskoro postati i njegova vlastita.

Prijevod: Maja Cvjeticanin